

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Β' Νηστειών – Εβρ. 1,10-2,3 (27/3/2016)

Ο αναλλοίωτος Χριστός

Όλα και όλοι, αγαπητοί μου αδελφοί, σ' αυτή τη ζωή υφιστάμεθα αλλαγές και μεταβολές. Η κτίση μεταλλάσσεται, δυστυχώς προς το χειρότερο, λόγω της άλογης χρήσης της από τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι μεταλλάσσόμαστε, λόγω της ηλικιακής μας ανάπτυξης ή της μορφωτικής μας βελτίωσης. Αλλάζουμε, όμως, και ως προς την διάθεση, τη συμπεριφορά, το ήθος, τις σχέσεις μας προς τους άλλους. Τα συναισθήματα μεταβάλλονται. Η χαρά γίνεται στενοχώρια, το γέλιο κλάμα, η αγάπη μίσος, η ελευθερία αουδοσία, η φιλία έχθρα και τούμπαλιν. Οι εποχές εναλλάσσονται, οι καιρικές συνθήκες μεταβάλλονται, οι άνθρωποι έρχονται και παρέρχονται, οι ηγέτες αναδεικνύονται και χάνονται. Ένας, όμως, παραμένει αιώνιος, αμετάβλητος και αναλλοίωτος, ο Ιησούς Χριστός. Αυτή την αλήθεια διακηρύσσει ο Απόστολος Παύλος, στον πρόλογο της προς Εβραίους επιστολής του, μέρος του οποίου ακούσαμε σήμερα.

Είναι κορυφαία δογματική αλήθεια πως ο Χριστός παραμένει αναλλοίωτος και αμετάβλητος ως προς την Θεϊκή Του φύση και ουσία, ως προς την Θεανθρώπινη υπόστασή Του. Δεν θα επιχειρήσουμε, όμως, να αναλύσουμε τα βαθύτερα νοήματα της Ορθόδοξης Θεολογίας, τούτη την ώρα, τα οποία μπορεί να μελετήσει, ανά πάσα στιγμή, ο φιλομαθής και φιλόθεος μελετητής. Θα αναφερθούμε στις ιδιότητες εκείνες του Κυρίου που μένουν αναλλοίωτες στους αιώνες και σηματοδοτούν τον βίο όσων έχουμε επιλέξει να ζήσουμε την ζωή του Χριστού μέσα στην Εκκλησία.

Ο Χριστός παραμένει αναλλοίωτος ως προς την αγάπη Του για τους ανθρώπους. Μπορεί να Τον πληγώνουμε με τις άστοχες επιλογές μας, μπορεί να Τον σταυρώνουμε διαρκώς ζώντας στην αμαρτία, Εκείνος, όμως, δεν παύει να μας αγαπά, να υπομένει και να περιμένει την στιγμή της μετανοίας και της επιστροφής μας. Σε αντίθεση με εμάς τους ανθρώπους, που γινόμαστε εμπαθείς και εκδικητικοί προς όσους μας βλάπτουν, μας αρνούνται και μας πονούν, Εκείνος επιδεικνύει απεριόριστη μακροθυμία και ανοχή. Η αγάπη Του, βεβαίως, δεν είναι θεωρητική, ούτε επιφανειακή. Είναι εμπράγματα και ρεαλιστική, καθότι είναι αγάπη προσφοράς και θυσίας, που δε συνέβη άπαξ στην ιστορία, αλλά συμβαίνει διαρκώς σε κάθε Θεία Λειτουργία. Ο Χριστός γεννιέται και πεθαίνει, σταυρώνεται και ανασταίνεται κάθε φορά που ο λαός συνάζεται στο όνομά Του, προσμένοντας να κοινωνήσει το Σώμα και το Αίμα Του. Δεν πρόκειται για θεατρική αναπαράσταση γεγονότων του παρελθόντος, αλλά για

διαρκή επανάληψη και επαναβίωση της Θυσίας Του για την αγάπη του κόσμου.

Ο Χριστός παραμένει αναλλοίωτος ως προς την φροντίδα Του για τους ανθρώπους. Κάθε άνθρωπος, που εμπιστεύεται τη ζωή του σ' Εκείνον και δεν προσκολλάται στις αρχές και στις εξουσίες του κόσμου τούτου, νιώθει την διαρκή μέριμνά Του για όλες τις ανάγκες του, πνευματικές και υλικές. Είναι εκπληκτικός ο τρόπος που ο ιερός Χρυσόστομος περιγράφει αυτή την αλήθεια, βάζοντας στα χείλη του Κυρίου τούτα τα λόγια: «Εγώ είμαι πατέρας, εγώ αδελφός, εγώ νυμφίος, εγώ οικία, εγώ τροφή, εγώ ένδυμα, εγώ ρίζα, εγώ θεμέλιον, κάθε τι το οποίον θέλεις εγώ· να μην έχεις ανάγκην από τίποτε. Εγώ θα σε υπηρετήσω· διότι ήλθα να υπηρετήσω, όχι να υπηρετηθώ. Εγώ είμαι και φίλος και μέλος του σώματος και κεφαλή και αδελφός και αδελφή και μητέρα, όλα εγώ· αρκεί να διάκεισαι φιλικά προς εμέ. Εγώ έγινα πτωχός διά σε· έγινα και επαίτης διά σε· ανέβηκα επάνω εις τον Σταυρόν διά σε· ετάφην διά σε· εις τον ουρανόν άνω διά σε παρακαλώ τον Πατέρα· κάτω εις την γην εστάλην από τον Πατέρα ως μεσολαβητής διά σε. Όλα δι' εμέ είσαι συ· και αδελφός και συγκληρονόμος και φίλος και μέλος του σώματος. Τί περισσότερον θέλεις;»¹.

Ο Χριστός παραμένει αναλλοίωτος ως προς τη διδασκαλία Του. Το Ευαγγέλιό Του, ο Λόγος Του, παραμένει ο ίδιος στους αιώνες, όχι επιμένοντας σε μια στείρα προσκόλληση στο χθες, αλλά γιατί είναι κατά πάντα τέλειος και το τέλειο δεν μεταλλάσσεται, δεν μεταβάλλεται, δεν βελτιώνεται. Ο Λόγος του Θεού είναι η κινητήριος δύναμη της ιστορίας, είναι η απάντηση στα ερωτήματά μας, η λύση στα προβλήματά μας. Όσοι τον αρνούνται και επιδεικτικά τον αγνοούν είναι βουτηγμένοι στην ανομία και υποσκάπτουν τα θεμέλια της ύπαρξής τους. Όσοι τον εγκολπώνονται και τον υιοθετούν προκόπτουν και ευδοκιμούν. Η διδασκαλία του Χριστού δεν προσαρμόζεται στις εφήμερες και διαρκώς μεταβαλλόμενες απαιτήσεις της κάθε εποχής, προκειμένου Εκείνος να γίνεται αρεστός, αλλά προσφέρεται ακέραιη και διαυγής αποσκοπώντας στην Χριστοποίηση του κόσμου. Γι' αυτό και είναι τόσο αναγκαία για την πνευματική ζωή του ανθρώπου, όσο το ψωμί για την βιολογική του συντήρηση.

Αγαπητοί μου, ενώ ο Χριστός παραμένει αναλλοίωτος ως προς την αγάπη, την φροντίδα και την διδασκαλία Του για όλους μας, εμείς οφείλουμε να μεταβαλλόμαστε κάθε φορά που διαπιστώνουμε ότι απομακρυνθήκαμε από την ασφάλεια του Λόγου και της αγάπης Του. Η στείρα εμμονή μας σε ανωφελείς και επικίνδυνες για την πνευματική μας ζωή επιλογές είναι βέβαιον ότι θα αποβεί καταστροφική. Αντιθέτως, η με ταπείνωση και μετάνοια επιστροφή

---

¹ Ε.Π.Ε. τόμος 12, σελ. 34

στην ζωή του Χριστού είναι ο ασφαλής δρόμος της δικαίωσης και σωτηρίας μας. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.